

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 133085 24 Kž
Brčko, 18.12.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i Roberta Jovića kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog D.J. iz B., zbog krivičnog djela – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga- iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst i 14/24), odlučujući o žalbi Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 133085 22 K od 11.07.2024. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 18.12.2024. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Radmila Ivanovića i branioca Vanje Krndelj, advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 133085 22 K od 11.07.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 133085 22 K od 11.07.2024. godine, optuženi D.J. na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), oslobođen je od optužbe da je radnjama pobliže opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo - Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga- iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Istom presudom na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku podnijelo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku

Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. stav 1. istog Zakona: Tužilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i ukine presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 11.07.2024. godine u uputi predmet prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da uvaži žalbu i odredi održavanje pretresa pred Apelacionim sudom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Branilac optuženog Vanja Krndelj, (u daljem tekstu: branilac) dala je odgovor na žalbu s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu tužioca odbije kao neosnovanu i u cjelosti potvrdi prvostepenu presudu.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 18.12.2024. godine tužilac je u cijelosti ostao kod žalbe i prijedloga u žalbi, dok je branilac ostala kod odgovora na žalbu i prijedloga u istom.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Žalba tužioca je neosnovana.

Neosnovano se u žalbi navodi da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je ova povreda rezultata pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s obzirom da je, prema navodima tužioca, optužba iznijela sve relevantne dokaze i činjenice koje potvrđuju da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti, a da prvostepeni sud nije pravilno izvršio ocjenu izvedenih dokaza na glavnom pretresu.

U pogledu istaknutih žalbenih osnova izostala je uvjerljiva argumentacija koja ukazuje na navedene propuste prvostepenog suda. Tokom dokaznog postupka prvostepeni sud je izveo sve predložene dokaze, za koje je smatrao da treba izvesti kako saslušanjem svjedoka, saslušanjem vještaka, tako je izvršio i uvid u dostavljenu materijalnu dokumentaciju Tužilaštva i odbrane. Prvostepeni sud je saslušao svjedoke N.P., D.L., I.R., V.P., M.D., I.L., A.Š., te na osnovu člana 273. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pročitao Zapisnik o ispitivanju svjedoka J.M.Č.. Takođe, prvostepeni sud je izvršio uvid u dostavljene materijalne dokaze Tužilaštva označene kao D1-D38, te uvid u materijalnu dokumentaciju odbrane označene kao D01-D04. Prvostepeni sud je odbio prijedlog odbrane da se ponovo sasluša svjedok D.L. kao svjedok odbrane jer je isti već saslušan tokom dokaznog postupka, te odgovarao na direktna i na unakrsna pitanja, dok je prihvatio prijedlog odbrane direktno sasluša svjedoka I.R., koji je postupao kao policijski službenik u konkretnom predmetu, pa je isti bio podvrgnut direktnom i unakrsnom ispitivanju. Takođe, prvostepeni sud je cijenio i vještačenje po vještaku hemijske struke Mevludinu Hajdaru.

Prvostepeni sud je ukratko ukazao na iskaze navedenih svjedoka podsjećajući na relevantne dijelove njihovih iskaza, kao i na sadržaj materijalne dokumentacije koja je prezentovana tokom dokaznog postupka. Nakon što je proveo sve navedene

dokaze prvostepeni sud je izvršio ocjenu istih cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, na način propisan odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i na osnovu takve ocjene dokaza došao do činjeničnog utvrđenja na kojima je zasnovao svoje uvjerenje da nije dokazano da je optuženi D.J. počinio krivično djelo za koje se tereti. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbe Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog na osnovu člana 284. stav 1. tačka c.) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da je počinio krivično djelo za koje se tereti. Cijeneći da izvedeni dokazi ne upućuju na zaključak van razumne sumnje da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti prvostepeni sud je takvu sumnju u pogledu dokaza koje utvrđuju krivicu optuženog, primijenio načelo „*in dubio pro reo*“ iz člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i riješio na način koji je povoljniji za optuženog, odnosno istog oslobodio od optužbe. Budući da odlučne činjenice koje ukazuju da je optuženi preduzeo radnje koje čine obilježja krivičnog djela nisu na pouzdan način utvrđene, sud je navedeno činjenično utvrđenje i po ocjeni ovog suda, pravilno riješio na način da je pravilno primijenio odredbu člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno da je pravilno primijenio načelo „*in dubio pro reo*“.

Prvostepeni sud je tokom dokaznog postupka, a i tokom ocjene dokaza u dovoljnoj mjeri posvetio pažnju svakom provedenom dokazu i cijeneći iste pojedinačno, a i u uzajamnoj vezi, a što proizilazi iz obrazloženja pobijane odluke, pa se ne može prihvatiti prigovor tužioca da je od strane prvostepenog suda izostala savjesna i detaljna ocjena dokaza, koja je prema stavu tužioca prouzrokovala i povredu postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Imajući gore navedeno u vidu, ovakvi prigovori tužioca su neutemeljeni i za ovaj sud neprihvatljivi.

Kao što proizilazi iz obrazloženja pobijane presude na stranama 9, 10. i 11. obrazloženja, prvostepeni sud nije mogao van svake razumne sumnje utvrditi odnosno stvoriti uvjerenje u opravdanost iznesenih tvrdnji u izmijenjenoj optužnici Tužilaštva, tj. nije mogao utvrditi da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti izmijenjenom optužnicom u vrijeme, na mjestu i na način opisan u optužnici. Prvostepeni sud je ovaj zaključak izveo iz činjenice da se optuženi tereti „da je tokom 2020. godine, na području Brčko distrikta BiH, neovlašteno radi prodaje nabavljao opojnu drogu Cannabis sativa L tzv. „Marihuana“, zatim opojnu drogu Amfetamin tzv. „Spid“ i opojnu drogu kokain, pa da je te opojne droge prodavao licima N.P., D.L., J.M.Č., V.P., A.Š., I.L. i M.D.“. Prvostepeni sud je zaključio da iz izvedenih dokaza naročito iz izjava svjedoka datih na glavnom pretresu, kada se ti iskazi dovedu u vezi sa drugim izvedenim dokazima ne potvrđuju tačnost činjeničnih navoda iz optužnice. Tim prije što saslušani svjedoci nisu bili saglasni u svojim izjavama, te se njihove izjave nisu mogle dovesti u vezu sa drugim izvedenim dokazima, a posebno što niti jedan od saslušanih svjedoka na glavnom pretresu nije potvrdio navode da je kupovao drogu od optuženog D.J. Prilikom suočavanja sa izjavama svjedoka koji su davali u toku istrage, saslušani svjedoci N.P., D.L., V.P., I.L. i M.D. i A.Š. su izjavili da su bili „natjerani“ da daju izjavu koja je navedena u zapisniku te da je tačno ono što su izjavili na glavnom pretresu, a ne u istrazi. Prvostepeni sud na osnovu toga, odnosno na osnovu suprotnih iskaza svjedoka sa glavnog pretresa i istrage u situaciji kada je potvrđena samo autentičnost potpisa datog na zapisnik, a vjerodostojnost datih izjava

u istrazi je dovedena u sumnju kao tačna, prihvatio je izjave svjedoka datih na glavnom pretresu jer su izjave date pod zakletvom uz provedeno direktno i unakrsno ispitivanje. Takođe, ni iz pročitane izjave svjedoka J.M.Č. ne proizilazi da se optuženi D.J. bavio prodajom opojne droge. U nedostatku prijedloga tužilaštva za izvođenjem dokaza u pogledu pobijanja takvih tvrdnji svjedoka da su bili „natjerani“ od strane policijskih službenika na davanje određene izjave, da njihove izjave nisu snimane i slično, prvostepeni sud je poklonio vjeru iskazima svjedoka datih na glavnom pretresu. Nadalje, prvostepeni sud je dao obrazloženje vezano za komunikaciju ostvarenu između optuženog i drugih lica, ocjenu dokaza označenog kao D-19, a na šta se tužilac u žalbi poziva, pa se ista ne može dovesti u vezu sa predmetnim krivičnim djelom. Naime, prvostepeni sud je na desetoj strani obrazloženja pobijane odluke dao svoje razloge zašto se ne može zaključiti da se ta komunikacija nedvosmisleno odnosi na prodaju droge, niti tačno koje opojne droge ako je droga u pitanju, kojim licima i po kojoj cijeni, te da se sve to nije moglo dovesti u vezu niti sa drugim izvedenim dokazima. Prvostepeni sud se osvrnuo i na vještačenje po vještaku hemijske struke koji je utvrdio da se na predmetima vještačenja (više pvc najlona bijele boje isječenih na manje komade i digitalne vage sive boje) pronađenih u stanu koji je koristio D.J., da su na istima pronađeni tragovi opojne droge kokain, pa prvostepeni sud iako je te činjenice prihvatio kao utvrđene samu tu činjenicu, a uz nedostatak drugih dostatnih dokaza ne potvrđuje zaključak da je optuženi prodavao drogu drugim licima navedenim u optužnici, s obzirom da nije dokazano da li su ti pronađeni tragovi droge služili za ličnu upotrebu optuženog s obzirom da nije utvrđeno porijeklo niti osoba koja se može dovesti u vezu sa istom. Sud je posebno imao u vidu i činjenicu da prilikom pretresa stana optuženi nije bio sam nego su u stanu bili N.P. i S.J., a da tokom glavnog pretresa nije proveden niti jedan dokaz koji bi potvrdio da je optuženi vlasnik ili korisnik tih predmeta, odnosno da nisu rađena daktiloskopska niti DNA vještačenja tih predmeta. Tako da je i taj prigovor tužioca neargumentovan. Nadalje, prvostepeni sud je posebno cijenio izjave svjedoka koji su saslušani na glavnom pretresu i koji su bili decidni u svojim izjavama, pa je tako između ostalih, svjedok V.P. izjavio da ne poznaje optuženog, da on drogu nabavlja od D.L., dok je svjedok D.L. izjavio da u stanu kod D.J. nisu konzumirali drogu. Svjedok M.D. je izjavio da nije kupovao kokain od optuženog te da ne zna koja je cijena kokaina, te da se komunikaciju između njega i optuženog nije odnosila na prodaju opojne droge. Svjedoci A.Š. i I.L. su bili decidni u izjavama da nisu kupovali drogu od optuženog.

Tužilac u žalbi (u najvećem dijelu žalbe) parafrazira izjave svakog saslušanog svjedoka iz istrage, prezentujući tako da su ti svjedoci u istrazi dali istinite iskaze, da niko od tih saslušanih svjedoka nije podnio prigovor na zapisnik, da niko od svjedoka nije prijavio policijske službenike zbog navodnih prijetnji, te kada je riječ o periodu kada je optuženi prodavao drogu da su se svjedoci decidno izjašnjavali svaki ponaosob.

Prvostepeni sud je suprotno navodima tužioca na desetoj strani obrazloženja pobijane odluke izveo zaključak da neodređeni period tokom 2020. godine koji se optuženom stavlja na teret, kao period u kojem je prodavao drogu, tužilac nije izveo niti jedan dokaz u prilog datih tvrdnji odnosno tog kontinuiranog vremenskog perioda. Isto tako nije izveo dokaz ni za tvrdnju da je optuženi „neovlašteno radi prodaje nabavljao opojnu drogu“ u tom periodu tako da ovi činjenični navodi po ocjeni suda su ostali potpuno neutvrđeni. Na osnovu svega, prvostepeni sud je zaključio da izvedeni dokazi, a naročito izjave svjedoka date na glavnom pretresu,

kada se dovedu u vezu sa drugim izvedenim dokazima, ne potvrđuju tačnost činjeničnih navoda iz optužnice, jer svjedoci nisu bili saglasni u svojim izjavama i takve izjave se nisu mogle dovesti u vezu sa drugim izvedenim dokazima. Tim prije, što niti jedan od saslušanih svjedoka na glavnom pretresu nije potvrdio navode da je kupovao drogu od optuženog. Kada se tiče suočavanja navedenih svjedoka sa njihovim izjavama datim u istrazi, svi navedeni svjedoci su potvrdili samo svoj potpis na izjavama, da su bili natjerani da daju takve iskaze, te da u tom kontekstu nisu izvođeni dokazi koji bi doveli u sumnju izjave ovih svjedoka da su bili natjerani da daju takve izjave u Policiji, a sama činjenica da je vještačenjem utvrđeno prisustvo opojne droge na digitalnoj vagi i prisustvo više pvc najlona pronađenih u stanu koji koristi optuženi, sami po sebi nisu dovoljni da potvrđuju činjenicu da optuženi prodaje drogu drugim licima navedenim u optužnici. Prvostepeni sud je izveo zaključak da se na taj način nije moglo utvrditi porijeklo tragova droge da prilikom pretresa optuženi nije bio sam u stanu, a s obzirom da je optuženi sam konzument droge, onda se postavlja pitanje da li je istu drogu koristio za svoje potrebe, pa je u takvoj situaciji prvostepeni sud odlučio da primjeni načelo „*in dubio pro reo*“ i oslobodi optuženog od optužbe.

Da bi se van razumne sumnje utvrdila krivica optuženog neophodno je bilo sve pravnorelevantne i odlučne činjenice, koje ukazuju na krivicu optuženog, utvrditi na pouzdan način koji ne bi ostavljao mogućnost za neki drugi zaključak u pogledu krivice optuženog. Međutim, sav dokazni materijal, imajući u vidu kvalitet istog, činjenično utvrđenje u pogledu krivice optuženog, ostavlja nivo sumnje, pa je u tom pogledu pravilan zaključak prvostepenog suda da izvedeni dokazi ne mogu biti osnov za utvrđivanje krivice optuženog. U toj situaciji, jedino pravilno rješenje, kojem je pribjegao i prvostepeni sud, je bila primjena načela „*in dubi pro reo*“ iz člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i donošenje odluke na način koji je povoljniji za optuženog.

Budući da se nije raspolagalo sa drugim dokazima, koji bi u potpunosti potvrdili činjenične navode iz optužnice, prvostepeni sud je pravilno na osnovu člana 284. stav 1. tačka c.) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe, jer nije bilo dokaza da je počinio krivično djelo za koje se tereti.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude nije počinio povrede ni propuste krivičnog postupka, a niti je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, te da nije počinio ni povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbu tužioca odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove odluke.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić